

[Jørgen Jørgensen.]

at det kunde siges at gaa nogen for nær, og det kunde maaske bl. a. bidrage til at nedsætte Skatten for de mindre Indkomster. Af ca. 20 Mill. Kr. andrager Grundskylden herinde kun 8,2 Mill. Kr., medens Bygningsskylden andrager 12,4 Mill. Kr., altsaa et meget betydeligt Beløb. Ved Forslaget her ændres det for saa vidt ikke; kun hvis man gaar til Forhøjelse, skulde det falde paa Grundskylden alene. Men vilde det ikke ogsaa være tænkeligt, at de 8,2 Mill. Kr. kunde forhøjes, uden at der vilde ske væsentlig Skade herinde eller blive Tale om urimelige Byrder, hvis man altsaa ønsker, at den samlede Ejendomsbeskatning skal stige?

Jeg kan derfor ikke, heller ikke i de Argumenter, det ærede Medlem Hr. Kolbjørn fremførte, se nogen Begrundelse for ikke at gennemføre Forslaget nu, idet det, som sagt, ikke griber ind i bestaaende Forhold paa en Maade, som jeg mener er uheldig. Jeg gentager, at Konsekvensen naturligvis maa være, at der gives Muligheder for at ændre Ligningsgrundlaget, som jo er fastsat under andre Forudsætninger.

Naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby anfører, at Grundskyld og Grundskatter ikke bør kunne paalignes efter Behovet, for saa vil de ikke faa den Virkning, som man egentlig tilstræber, saa er jeg i og for sig ikke uenig med ham, men jeg gør dog opmærksom paa, at naar man i Landkommunerne paaligner saa forholdsvis store Beløb paa fast Ejendom, som man gør, og finder dette rimeligt, omtrent lige meget hvilket politisk Parti der har Flertal i Kommunen, er det ud fra den Betragtning, at det er et meget brugbart og i Landkommunerne i mange Tilfælde ogsaa retfærdigt Beskatningsgrundlag. Naar man skal skaffe en vis Mængde Penge i en Kommune, vil man i de allerfleste Kommuner finde det rimeligt, at de faste Ejendomme bærer en Del ud fra det almindelige Synspunkt, at disse Skatter ligger som en Slags Prioritet og ikke virker paa samme Maade som andre Skatter, men som en Udligning. Der vil aldrig i et Kommunalraad være Uenighed om, at hvis to Landmænd har to ens Ejendomme og den ene er meget dygtig og meget flittig og har store Indkomster, og den anden er mindre dygtig og mindre flittig og kun har en lille Indkomst, saa bør Forskellen i Skat ikke være saa stor, som den alene kommer til Udtryk gennem Indkomsten, men man bør gennem Skatten paa den faste Ejendom faktisk have Mulighed for at skaffe et

retfærdigere Skattefordelingsgrundlag. Forklaringen paa, at Landkommunerne har de forholdsvis store Ejendomsskatter med Tilslutning fra faktisk alle Partier, er, at man i højere Grad betragter den som et Skattefordelingsgrundlag end som en Skat, der kapitaliseres.

For saa vidt er jeg enig i, at naar man ser paa Skatten ud fra det Synspunkt, som det ærede Medlem er Talsmand for, bør Ejendomsskatterne ikke være Skatter, der forhøjes efter Behov, for saa mister de den Karakter, som Ejendomsskatter bør have. Men disse principielle Betragtninger har ikke saa megen Interesse i Forbindelse med dette Forslag, selv om Spørgsmaalet i og for sig er meget interessant. Det hører, det erkender jeg, nærmest til i Drøftelserne, hvor de mere principielle Linier trækkes op, i Skattekommissionen og Grundskyldskommissionen. Det, det her drejer sig om, er, om man nu, medens disse Kommissioner arbejder, skal sige, at nu standser vi den Udvikling, vi faktisk fra alle Sider erkender er uheldig, og standser den Del af Beskatningen paa faste Ejendomme, som vi mener er uhenigtsmæssig. Andet og mere sker der faktisk ikke.

I Forbindelse hermed maa jeg lige nævne en anden Ting. Vi stillede fra mit Partis Side i Fjor et Forslag om Fritagelse for Beskatning af Frugtplantager, som ogsaa har Interesse i Forbindelse med det, vi drøfter her, idet man nemlig beskatter disse Frugttræer som Bygninger, hvorved man rammer initiativrige og dygtige Mennesker beskatningsmæssigt ret haardt. Det Problem vil ogsaa lettere klares, hvis man standser Udviklingen med Hensyn til Bygningsskyld, og derfor vil jeg tro, at vi i Udvalget ogsaa med Udbytte maatte kunne drøfte de Ting, der staa i Forbindelse med denne Del af Ejendomsskyldbeskatningen.

Jeg takker for den Velvilje, der fra alle Sider er vist Forslaget, naturligvis i særlig Grad fra Retsforbundet, som helt og fuldt tilslutter sig Forslaget, men ogsaa fra de andre Ordførere, som har vist stor Interesse for det og faktisk i Princippet erkender, at den bestaaende Ejendomsskyldsbeskatning er uhensigtsmæssig og irrational. Er man enig om dette Hovedprincip, kan man formentlig ogsaa finde en Løsning, og selv om jeg erkender, at det er et Spørgsmaal, som maa undersøges nøje i alle sine Virkninger, vil jeg dog ikke anse det for umuligt, at man i et Udvalg kan naa til det Resultat, som vi for vort Partis Vedkommende er naaet til ved at drøfte disse Ting: